

शान्तं, समृद्धं, आत्मनिर्भरं आधुनिकं नेपाककं निर्मातुं अस्माकं आह्वानं !,
विभेदं, बेरोजगारीं च भ्रष्टाचारं च निवारयितुं “हात मिलाय” चिन्हे मतदानं कुरुत !!

राष्ट्रिय जनमुक्ति पार्टी

(RASTRIYA JANAMUKTI PARTY)

निर्वाचन-चिन्हः ‘हातमिलाय’

प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन - २०८२

नागरिका संबोधन-पत्र (पालि भाषा)

राष्ट्रिय जनमुक्ति पार्टी

केन्द्रीय प्रकाशन विभाग

janamukti48@gmail.com

Facebook.com/janamukti, Twitter.com/janamukti

www.facebook.com/Rastriya Janamukti Party

www.janamukti.org

आय्याभातरो च मणिनियो च !

द्विसहस्रअट्टसति-द्वे वस्सस्स फग्गुनमासस्स एकवीसतिमे दिने पवत्तिस्समानाय प्रतिनिधिसभाय निर्वाचनस्स विषये सब्बेहि नेपाकक-नागरकीहि नागरिक-चेतनं च नागरिका-कर्तव्यं च परिपूरेतब्बं भवति । नेपाककरट्टं सन्तं समिद्धं स्वावलम्बिं आधुनिकं राष्ट्रिय-एकत्त-सूत्रेण बन्धितं समर्थ-रट्टं कातुं संकल्पं धारयित्वा छत्तिस-वस्सेहि पूर्वं निब्वत्ता राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खस्स ओरतो इमस्मिं निर्वाचने निर्वाचन-घोषणापत्ररूपेण इदं नागरिका-संबोधन-पत्तं हरित्वा आगता मयां तुम्हेहि अत्तनो नागरिका-चेतनं उपयोगित्वा युत्तं निर्णयं कातुं अपेक्षा च आव्हानं च करोतुमिह ।

१) कदा देशो समिद्धो होति ?

यदा किञ्चि रट्टं समिद्धं भवितुकामं होति, तस्स मूलभूता पच्चया रट्टस्स एकत्ता च विश्वासो च होन्ति । नेपाककरट्टं बहुजातिकं, बहुभासिकं, बहुसांसृतिकं, बहुधम्मिकं च विशेषं उपेतं; तस्मा “सब्बेसं सहकारो, सब्बेसं विकासो” इति मूलसिद्धन्तं धारयमानं शासनं अपेक्षितं । तं पच्चयं परिपूरेतुं संघीय-जनाधिपतेय्य-आकारस्स अत्थाय मयं प्रतिबद्धा अमह ।

२) एतरहि संघीय-आकारो सत्तमतो होति ?

नेपाककरट्टे विकासं, समिद्धिं, राष्ट्रिय-एकत्तं च पटीज्जमानो राजकीय-पक्खो राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खो नाम । संघीयताय मूल-प्रस्तावको चेव वादको च हुत्वा, मयं वदाम-संविधानं (२०७२) ति अङ्गीकतो संघीय-आकारो दोषयुक्तो । सो राष्ट्रिय-अकाइखा सम्यक् सम्बोधितुं न समर्थो अहोसी । दस-वस्सानं अनुभवेनेतं सुपाटविद्धं जातं । तस्मा बलवन्तं रट्ट-पुनर्रचना-आयोगं स्थापेत्वा, तेन दिन्नानुसारं संघीय-आकारे पतिट्ठातब्बं । एतस्मिं मयं प्रतिबद्धा अमह ।

३) प्रत्यक्षं कार्यकारी आवश्यकं वा ?

नेपाकको बहुलवादी-समाजयुक्तं रट्टं । तस्मा केन्द्र-ठाने एकस्स व्यक्तिस्स राष्ट्रपति-ठानं अपेक्षा, समूह-आधारितं राष्ट्रपति-मण्डलं युत्तरतरं भविस्सति, यं संसदेन चयनियं । कार्यकारी (प्रधानमन्त्री) प्रत्यक्ष-निर्वाचितो भवितब्बो । मन्त्री-मण्डलं सांसद-च असांसद-च पुरीसेहि कातुं शक्यं भवितब्बं । एवमेव प्रदेश-ठाने अपि मुख्य-मन्त्री प्रत्यक्ष-निर्वाचनं युत्तं भविस्सति । एतस्स अत्थाय मयं सम्मता च प्रतिबद्धा च अमह ।

४) भ्रष्टाचारं कथं निवारणीयं ?

नेपाककरट्टे कुशासनं, दरिद्रता, बेरोजगारी, परनिर्भरता च नागरिका-जनस्स विदेशं पलायनं च भ्रष्टाचारस्य मूल-कारणानि इति सब्बेहि स्पष्टं जानीतः । तथापि, भ्रष्टाचारो अतीव वृद्धिं प्राप्य संस्थागत-स्वरूपं च धृत्वा गंभीरो अवस्था आह । एतस्मिं निवारयितुं भ्रष्टाचार-विरुद्ध दृढ-सङ्कल्पयुक्तो राष्ट्रिय-नीतिः सह कठोरं पादो चालनीयं अनिवार्यं । जन्मकालात्पर्यन्तं भ्रष्टाचारं आर्थिकं वा नैतिकं पापं न, देश-द्रोह-समानं पापं च, भ्रष्टाचारं नियन्त्रणं न, निर्मूलं कर्तुं राष्ट्रिय-नीतिः क्रियते इति अठोटं

लब्ध्वा, जनस्तरे २०७६ जेठ-पञ्चदशीं दिनं भ्रष्टाचार-विरुद्ध राष्ट्रिय-अभियानं अपि सञ्चालितं जातं । राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खो अठोटं सहितं, पाँच-वस्स-भिन्नं रट्टं भ्रष्टाचार-मुक्तं कर्तुं घोषणा जनस्तरे समाप्यते । हन्ति-सर्वे भ्रष्टाचार-प्रकरणानि छिनोफानो, भ्रष्टाचारी-जनं देश-द्रोही घोषणं, तेषां सम्पत्ति-राष्ट्रियकरणं च मयं प्रतिबद्धा अहम् ।

५) रट्टस्य औद्योगीकरणं कथं संभवति ?

नेपाककं औद्योगीकरण-कालं अनुगन्तुं च इच्छा च घोषणा च मयं कृतवती । तथापि, औद्योगीकरणे अस्माकं स्वकीय मौलिक-आकारो भवितुम् । नेपाकके अपि लभ्यन्ते कच्चा-पदार्थे उपेते उद्योग-धन्दानं विकासं अस्माकं प्रथमं प्राथमिकता । निर्यातमुख्य उद्योगे निवेशं प्रोत्साहनं च सुरक्षा च सुनिश्चिता भवितुम् । राष्ट्रिय-आवश्यतेन अनुरूपं सामग्री-उत्पादनं कुरुत, यदा कच्चा-पदार्थं आयातं कर्तुं आवश्यकं, तदा उच्च-भन्सार-सुविधा प्रदत्ता । आत्मनिर्भरं निर्यातमुख्यं च औद्योगिक-विकासं कृते मयं प्रतिबद्धा अहम् ।

६) निवेश-व्यवस्था च वैदेशिक-ऋण सठबन्धे कियं नीति ग्रहणीयं ?

नेपाकके सब्बे क्षेत्रे निवेश-व्यय-प्रयोजनाय वैदेशिक-ऋणं लब्ध्वा रट्टं गम्भीर-संकटं प्रति धिक्कार्यं जातं । एतस्मात् अनुत्पादक-कर्म वा व्यय-प्रयोजनाय वैदेशिक-ऋणं ग्रहीतुं कार्यं निरुत्साहितं भविष्यति । उत्पादनजन्यं वा प्रतिफलं दातुं परियोजनायाः कृते, सरकारो, उद्यमी च नागरिका च समानं निवेशं धारयन्ति, त्रिपक्षीयं अर्थ-प्रणाली-आकारं इत्यस्य प्रयोगं कृते मयं प्रतिबद्धा अहम् ।

७) रोजगारं च रेमिट्यान्सं च सठबन्धे किं कर्तव्यं ?

रोजगाराय स्वदेशे च विदेशे च विकल्पं समतः विकासनीयम् । वैदेशिक-रोजगारे कर्म-कुशलता, कर्मकरस्य आत्म-सम्मानं च व्यक्तिगतं सुरक्षा च प्रत्याभूति अनिवार्यं भविष्यति । तस्मिं राज्ये एव उत्तरदायी भविष्यति । करकाप, लोभलालच वा भ्रमं उपस्थाप्य वैदेशिक-रोजगारं प्रेषयितुं कार्यं जघन्यो पापः घोष्येत, तेन अनुकूलं दण्ड-सज्जा च स्थापनीया । रेमिट्यान्सं रट्टस्य रचनात्मक-विकासे समाहितुं बहुआयामिकं नीति अपनिता भविष्यति । यत्र विश्वे अपि नेपाकक-नागरिकः आत्म-सम्मानं हरित्वा, असुरक्षितं अन्यायपूर्णं च जीवनं भोगतुं न बाध्यते, तस्मिं मयं प्रतिबद्धा अहम् ।

८) नागरिकता-धर्मस्स निरन्तरता कथं भविष्यति ?

यत्र कञ्चि रट्टे वा स्थितो भवेत्, नेपाकक-नागरिकता कायमं धर्तव्या । स्वेच्छया स्वकीयं नागरिकतां त्यक्तुं परेण, अन्यः कुनै नेपाकक-नागरिकस्य नागरिकता न खारेजनीया । वंश-आधारे नेपाकक-नागरिकताय अधिकारं सुनिश्चितं कर्तुं मयं प्रतिबद्धा अहम् ।

९) संसूचन-पुनर्लेखनं आवश्यकं वा ?

नेपाककरट्टे संविधानं (२०७२) बहुधा दोष-त्रुटिनां सहितं अस्ति । तथापि संविधान-खारेजं वा अन्यकञ्चि अन्तरिम-संविधानं अन्वेषणं सुरक्षितं राष्ट्रिय-लक्ष्यं न भवति । सामान्य-प्रकारे, अर्थात्

संवैधानिक-परिपाटी संशोधन-पद्धतिना अपि समाधानं न आगमिष्यति इति निश्चितं। अतः मयं, संविधानं जारी-जातं कालात् यावत्, मम समुत्थापितं मुद्दं-संविधान-पुनर्लेखनं-पुनः स्मरतुं इच्छामि। संविधानं सुनिश्चितं कृतं उपलब्धिं स्वीकरित्वा, दोष-त्रुटीनं निवार्यं कृत्वा, छुटितानि महत्वपूर्ण-एजेण्डानि समावेश्य, संविधानं राष्ट्रिय-एकतस्य दस्तावेजं कर्तुं राजनैतिक-पद्धतिः संविधान-पुनर्लेखनं एव। तस्मिं राष्ट्रिय-राजनैतिक-सहमतिक आधारं अनुयायित्वा अग्रे गन्तुं शक्यं, इति स्पष्टं मयं जानामि, एतस्मिं च प्रयासः मम इमान्दारः भविष्यति इति प्रतिबद्धता अपि व्यक्तुं इच्छामि।

१०) अस्माकं प्रतिबद्धताः

प्रतिनिधिसभा-निर्वाचनं (२०८२) सम्बन्धे राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खस्स ओरतो नेपाकक-नागरिकस्स सह संवादं कर्तुं इच्छितं मुख्यं विषयं एते। राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खः ०४७ वस्से स्थापना-जातो, २०४८ वस्सस्य प्रथम-संवैधानिक-निर्वाचनात् निरन्तरं लोकतान्त्रिक-अभ्यासे प्रतिबद्धो अनुभवी च जिम्मेवारः राजनैतिक-पक्खो। तस्मात् सः प्रत्येके निर्वचने स्वकीय घोषणा-पत्रं जनसामु र्खति। अस्माकं इच्छा एतस्मिन् निर्वचने, पूर्वेषु सर्वेषु राष्ट्रिय-निर्वचनेषु राष्ट्रिय-जनमुक्ति-पक्खस्स ओरतो जनसामु प्रस्तुतं घोषणा-पत्रे (विशेषतः प्रतिनिधिसभा-निर्वाचनं २०७९ घोषणा-पत्रे) उल्लिखितं प्रतिबद्धतानि प्रति पुनः प्रतिबद्धता व्यक्तुं।

पुनश्च अस्माकं नागरिका-संबोधन-पत्रे उपस्थापितं दृष्टिकोणं अनुसारं राष्ट्रिय-एजेन्डाय खुलं बहस, संवाद, अन्तरक्रिया, सन्देश-प्रवाहं च कर्तुं, स्वकीयं नागरिक-दायित्वं परिपूरयितुं च मयं दृढ-आह्वानं करोतुम् इच्छामि। यदि नेपाकक-नागरिकाः अस्स निर्वचने “हात मिलाय” चिन्हे मतदानं कुर्वन्ति, तर्हि सद्ने, सरकारे, आवश्यकतानुसारं च सडकस्स अपि, स्वं सशक्तं नागरिका-रक्षकं इव अग्रे धर्तुं मयं प्रतिबद्धा अम्ह।

२०८२ माघ-पञ्चदशी (शहीद-दिवस)।

टोप अस्लामी
(महासचिव)

केशव सूर्यवंशी
(अध्यक्ष)